

PRENUMERATA.

W Łodzi:	
Rocznie	rs. 6.
Półrocznie	3.
Kwartalnie	1 k. 50.
Miesięcznie	50.
W KRÓLESTWIE I CESARSTWIE:	
Rocznie	rs. 8.
Półrocznie	4.
Kwartalnie	2.

Prenumeratę na „Dziennik Łódzki” w Warszawie przyjmują: skład Hirsfelda, przy ul. Mazowieckiej, N. 16, wyrost; towaryszystwa kredytowego ziemskiego. Tamże należywać można pojedyncze numery Dziennika.

Cena pojedynczego numeru 5 kop.

KALENDARZYK.

Dziś: Świąteczny (Fantazja).
Jutro: Juliana P. i Juliana M.
Wschód słońca o godz. 7 m. 18. Zachód o godz. 5 m. 11.
Długość dnia godz. 9 m. 53. Przybyło dnia godz. 2 m. 15.

BIURO REDAKCYI I ADMINISTRACYI
ULICA PASAŻ MEYERA Nr. 514.

Adres telegraficzny:
„DZIENNIK” ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracji „Dziennika” oraz w biurach ogłoszeń Rajchmanna i Frenckera w Warszawie i w Łodzi.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwrotane.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za jeden wiersz politem lub za jego miejsce 6 kop., z ustępstwem w razie częściej powtarzających się albo większych ogłoszeń odpowiedniego rabatu.

Nekreśli: za każdy wiersz 10 kop.

Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.

Szkieł 2 wierszowe ogłoszenia: adresem po rs. 2 miesięcznie.

Od należności przewyższających 10 rubli natpłatwa dodatkowa ogólnie 5 proc.

DZIENNIK ŁÓDZKI

PISMO PRZEMYSŁOWE, HANDLOWE I LITERACKIE.

Numer następny wyjdzie we wtorek.

W najciemniejszej Anglii.

II.

Nie będziemy się zastanawiali nad wewnętrzną organizacją, ani szczegółami działalności towarzystwa, mając zamiar jedynie zaznaczyć czytelników z treścią wspomnianej broszury; zaznaczyć wszakże musimy, że owa działalność poczęła od niedawna dopiero budzić szacunek i współczucie. Rehabilitacja ta armii zbawienia datuje się od czasów zimy w dołkach londyńskich, gdy towarzystwo uratowało od śmierci z głodu i nędzy mnóstwo dzieci klas pracujących. Następnie śmierć małżonki generała Booth'a w 1889 r. zwróciła uwagę na armię. Dwadzieścia tysięcy najbiedniejszego ludu z płaczem i widomymi oznakami żalu odpowiedziało swą opiekunkę i dobrodziejkę — „matkę armii zbawienia” na miejsce odpoczynku wiecznego. Żal ten i smutek dziwny stanowił kontrast z wesołymi motywami muzyki pogrzebowej, odpowiadającymi dogmatom armii, że śmierć to zbawienie, a nie nieszczęście. Wreszcie najściszej wpłynęła na rehabilitację towarzystwa wspomniana broszura generała Booth'a, wydana w listopadzie r. z., a skuteczna pomoc, jaką podczas obecnej zimy surowej okazała armia najuboższej ludności wielkich miast zachodnio-europejskich, pomimo o wiele donioślejsza, niż ze strony różnych innych instytucji dobroczynnych, coraz więcej ustala zwrot w opinii publicznej na korzyść stowarzyszenia. Broszura owa tak praktycznością i prostotą projektowanych reform, jak obfitym materiałem, zebrany przez wieloletnie badanie najniższych warstw społecznych, przedstawia godny uwagi powszechnej plan reform socjalnych. Książka dzieli się na dwie części, w pierwszej autor zaznacza nam ze światem nędzy i występką, z położeniem proletaryatu wielkomiejskiego, w drugiej przedstawia swój plan środków, którymi zamysła walcząc z nędzą i występką, oraz opisy instytucji, jakie w tym celu już armia zbawienia wprowadziła w życie; warunki bytu proletaryatu miejskiego porównywał autor do owego dzwiczego, pełnego niebezpieczeństw i zabójczych miazmatów lasu w głębinie

Afryki, który w swem dziele opisuje Stanley, lasu pełnego ludożerców strasznych i dziwnych karlików, wyrodniących ludzi, na których napadają arabscy handlarze niewolników. Booth przeprowadza paralelę między okropnościami dzikich puszcz Afryki i warunkami życia ludności, stanowiącej miętę społeczną w miastach Europy, a wewnętrzną analogią widoczną jest aż nadto. Wykładać rezultaty swej znajomości owego ciemnego świata, Booth dzieli go na trzy oddziały, albo, jak je nazywa, koncentryczne koła, jedno wewnątrz drugiego. Zewnętrzne, największe — to głód i pozbawienie dachu, ale nieczłowieczny; drugie, wewnątrz pierwszego, to osoby, żyjące z występku, a trzecie koło w środku samemu stanowi klasa ludzi dla których środków istnienia jest przestępstwo, zbrodnia. Wszystkie te kategorie ludzi oddają się nalogowemu pijaństwu. Granice tych kół określić trudno, zlewają się one często, a koła wewnętrzne podczas przesileni rozszerzają się. Nikt ręczyć nie może, czy kiedy nie wpadnie sam, albo jego rodzina, w zaczarowane owe koła nędzy, w sam środek nawet owego labiryntu niedoli i nieszczęścia. Miasta angielskie liczą takie pożerańce nędzą ludności około trzech milionów. Brak dachu nad głową, brak pracy, pijaństwo, rozpusta, zbrodnia, gwałty, dzieciobójstwa, zdziczenie moralne i wyrodzenie fizyczne — wszystko to tworzy straszny obraz piekła jakiegось ziemskiego. Pominiemy to opowiadanie, skreślone piórem autora z całą potęgą oburzenia przeciwko obojętności ogółu i z przekonaniem o konieczności najszybszego zaradzenia złemu, aby przejść do najważniejszej drugiej części książki, w której wyłożono program reform socjalnych, mający w swem wykonaniu zabezpieczyć szczęśliwą przyszłość dla proletaryatu miejskiego. Reforma społeczna Booth'a opiera się na następujących zasadniczych założeniach:

Jeżeli charakter człowieka i jego postępowanie są następstwem klęsk, poniesionych w walce życiowej — należy przedewszystkiem zmienić samego człowieka, czyli obudzić sumienie, zmieknąć serce, oświecić umysł. Jeżeli okoliczności zewnętrzne, niezależnie od niego, są przyczyną zguby człowieka — należy koniecznie postarać się zmienić te okoliczności. Środki i sposoby reformy powinny być odpowiednie do zła,

jakie zamierzono za pomocą nich usunąć. Szemat albo plan reform, z samej istoty rzeczy, winien być nietylko dostatecznie szeroki ale i posiadający charakter trwałości. Środki stosowane muszą być praktyczne, a plan reform nie powinien przynosić żadnej pośredniej szkody tym, którym ma wyświadczyć dobrodziejstwa, jak to np. widzimy na polu dobroczynności publicznej, która często, ratując człowieka od głodu, jednocześnie go demoralizuje. Wreszcie pomagając jednej klasie społecznej, nie powinno się szkodzić interesom drugiej.

Z DZIEDZINY PRZEMYSŁU I HANDLU.

DROGI WODNE.

× Podniesiono kwestję uregulowania rzeki Dońca północnego, w celu udostępnienia jej dla żeglugi.

× Niektóre wołańskie towarzystwa żeglugi parowej zamierzają na ogólnem zebraniu, na które powołają pewną liczbę doświadczonych kapitanów statków i inne kompetentne osoby, obradować nad kwestją usunięcia niebezpieczeństw nastroczających się przy żegludze na Woltzie.

HANDEL.

× Według danych urzędowych, do czterech punktów targowych w powiecie łódzkim (Zgierz, Aleksandrów, Konstantynów i Tuszyn) dowieziono soli w ciągu całego roku zeszłego 48,995 pudów, za ogólną sumę rs. 29,115.

× Rzeźnicy łódzcy sprowadzili do Łodzi, w czasie od dnia 13 stycznia do dnia 13 b. m., 277 sztuk bydła rogatego.

× Na posiedzeniu sekcji rolnej oddziału warszawskiego towarzystwa popierania przemysłu i handlu p. Edward Dobrzański przedstawił projekt urządzenia jarmarków na wełnę w Łodzi, zbudowania tutaj akcyjnych składów, na podstawie istniejących, a mało zastosowania mających składów filij banku państwa, przy urzędzeniu pralni chemicznej i sortowni wełny. Autor zaopatrzył wniosek swój mnóstwem danych cyfrowych, zaczerpniętych przeważnie z materiałów do rewizji taryfy celnej, jak również z zebranych przez oddział łódzki towarzystwa popierania przemysłu i handlu danych statystycznych. Zdaniem p. D., nasz rynek wełniany mimo protekcji celnej, nie zdołał dotąd zająć od-

powiedniego w przemyśle krajowym stanowiska, a przyczyną tego są nienormalne warunki, w jakich u nas handel wełną się rozwija, a raczej wcale rozwijać się nie może, pomimo ogromnego w kraju zapotrzebowania surowego produktu. W tym kierunku przeto konieczna jest gruntowna reforma. Osobiste badanie stosunków w wielu miastach i miasteczkach fabrycznych, liczne informacje, oraz materiały statystyczne, doprowadziły p. D. do wniosku, że na handel wełny przedewszystkiem wpływa u nas zgubnie zlokalizowanie rynku w punkcie wielce niedogodnym ze względu na uowowytworzone stosunki fabryczne, oraz brak pralni chemicznej i sortowni. Otóż dla skierowania handlu na tory właściwe, należy koniecznie utworzyć drugi, obok warszawskiego, jarmark wełniany w miejscu największego ruchu przemysłowego i zapotrzebowania towaru, a punktem takim jest Łódź. W przemyśle tkackim oddawna pierwsze miejsce zajmuje Łódź wraz z okolicznymi miastami i osadami, jak Zgierz, Tomaszów, Ozorków, Pabianice, Zduniska Wola, Kalisz, Opatówek i inne. Cały ten okrąg fabryczny jest dzisiaj głównym odbiorcą wełny, odbiorcą tak poważnym, że zapotrzebowaniem swem przewyższa kilkakrotnie ogół produkcji krajowej. Głównym produktem wytwórczości Łódzi są wprawdzie towary bawełniane, ale przemysł tkacki zużywa bardzo poważną ilość wełny, o czem świadczy między innymi przeciętny roczny wykaz wełny surowej, dowiezionej tylko koleją fabryczno-łódzką do Łodzi i do wymienionych wyżej miast fabrycznych. Otóż dowóz ten wyraża się w cyfrze 334,638 pudów. Ogólny zaś przeciętny dowóz roczny w ostatnich trzech latach tylko dla okręgu łódzkiego wynosił 488,880 pudów. Wobec tego tak znacznego zapotrzebowania wełny w okręgu fabrycznym łódzkim bardzo skromnie przedstawia się następujące cyfry. Ogół produkcji krajowej wełny sięga zaledwie do 313,879 pudów. Przeciętny dowóz roczny wełny w Warszawie z ostatnich trzech lat wynosi 66,090 pud. a przeciętna sprzedaż roczna podczas jarmarku 34,176 pud. Z porównania cyfr powyższych wypływa wniosek, że doroczny jarmark warszawski nie jest wyrazem krajowego handlu wełny. Powyższy stosunek cyfr wystąpi jeszcze jaskrawiej, gdy do owych 488,880 pudów wełny surowej do-

43)

Emil Zola.

PIENIĄDZ.

Tłumaczyła M. L.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 35).

— A więc resztę otrzymam jednorazowo za sześć miesięcy; w przeciwnym razie zwracam się do pana Saccarda.

— Ależ to pan Saccard sam pani zapłacił. Ja dziś go tylko zastępuję.

Pozegnanie Wiktora z ciotką nie było zbyt czule: złożyła obojętny pocałunek na głowie dziecka, które z pośpiechem usiłowało wstać do karety, poczem zaczęła rozwodzić żale, że wydaje z ręki swój zastaw.

— Niechże pani będzie ze mną uczciwa, bo inaczej, przysięgam, że pani pożałuje.

W ciągu drogi z dzielnicy Neapolitańskiej do domu Pracy, pani Karolina wydołać mogła tylko półświatła z Wiktora, który pożałował blizszości oczami drogę, szerokie ulice, przechodniów i bogate pałace. Nie umiał pisać; zaledwie trochę nauczył się czytać, uciekając zawsze ze szkoły. Z tej dziecięcej, przedwcześnie dojrzałej twarzy, można było wyczytać jedynie namiętne pragnienie nycia, spotęgowane przez nędzę i ohydne przykłady, w jakich się wychowywał i wzrastał. Na bulwarze Bineau dzikie oczy jego zabłyszczały jeszcze silniej, gdy wyszedł z karety, przeszedł przez centralne podwórze dzielnicę budynek na dwa pawilony: chłopców i

dziewcząt. Objął już wzrokiem obszerny ogród, zasadzony pięknymi drzewami, kuchnie, z których przez otwarte okna wydzielała się woń potraw i mięsa, refektarz zdobny w marmury, wysokie i długie jak nawy kapliczne, cały ten królewski przepych, którym księżna uparła się otoczyć biednych i nieszczęśliwych. Potem, wszedłszy do środka, do oddziału administracji, prowadzony z jednego biura do drugiego dla załatwienia wszelkich formalności, słuchał odgłosu nowych bucików swoich, stukających po korytarzach, szerokich schodach, salach pełnych światła i powietrza, z przepychem urządzonych. Nozdrza jego drżały, serce biło przyspieszonym tętnem; wszystko to należało będzie do niego!

Gdy pani Karolina, schodząc na dół, przeprowadzała go przez nowy korytarz, stanęła z nim przed oszklonymi drzwiami, poza którymi widać było pracownię, a w niej chłopców mniej więcej w jego wieku przed warsztatami uczących się rzeźbiarstwa.

— Widzisz, moje dziecko — zwróciła się do niego — tu się pracuje, bo człowiek musi pracować, skoro chce być zdrowym i szczęśliwym... Wieczorem odbywają się lekcje i mam nadzieję, że będziesz grzecznym i dobrze się będziesz uczył, nieprawdaż... Ty sam decydować będziesz o twojej przyszłości, o przyszłości, o jakiej nigdy nie marzyłeś.

Głęboka zmarszczka pojawiła się na czole Wiktora. Nie odparł nic, a jego wilcze oczy rzuciły teraz na ten cały przepych dzikie spojrzenia chciwego łupu bandyty; zyskać to wszystko, ale bez pracy; zdobyć bez pracy, zapomocą zębów i paznogi.

Od tej chwili dziecko było tak tylko buntownikiem, wziętym, który marzy o kradzieży i nieczucie.

— Obecnie wszystko już ułożone — rzekła w końcu pani Karolina. — Pójdziemy teraz do kąpiel.

Według ustanowionego zwyczaju, każdy świeżo przybywający uczeń musiał przedewszystkiem wziąć kąpiel; wanny znajdowały się na górze, w gabinetach przylegających do szpitalni, składającego się z dwóch sypialni; jednej dla chłopców, drugiej dla dziewcząt i sąsiadującego ze składem bielizny. Trzy zakonnice panowały tu, w tym wspaniałym składzie, ze ścianami wyłożonymi drzewem klonowym pokostowanym, z olbrzymimi szafami, w tym szpitaliku wzorowym, jasnym, białym i czystym jak zdrowie samo. Często bardzo dąmy należało do rady nadzorczej przychodziły tu i spędzały popołudniowe godziny, nie tyle dla kontroli, ile dla okazania swego zajęcia się domem.

Właśnie hrabina Beauvilliers znajdowała się z córką Alicją w sali dzielącej dwa szpitaliki. Hrabina często przyprowadzała tu córkę, chcąc ją rozzerwać i dać jej przyjemność rozdzielania jałmużny. Tego dnia Alicja pomagała jednej z sióstr robić tartynki z konfiturami dla dwóch małych rekonwalescentek.

— Al — zawołała hrabina, ujrawszy Wiktora, któremu kazano usiąść w oczekiwaniu na kąpiel — otóż i nowe dziecko.

Hrabina zacyzyczał wobec pani Karoliny zachowywała się dosyć ceremonialnie, kłaniając się tylko z daleka, nie mówiąc z nią nigdy, w obawie zawładnięcia bliższych sąsiedzkich stosunków. Lecz wzruszył ją niezawodnie i wpłynął na ten chłód zwy-

klę ten chłopiec, którego przyprowadzała i ten wyraz bezmiernego dobroci, z jakim się nim zajmowała. Zaczęły rozmawiać półgłosem.

— Gdyby pani wiedziała, z jakiej otchłani go wydobylam! Polecam go opiece pani, jak już oto prosiłam wszystkie panie i panów.

— Czy ma rodziców? Zna ich pani?

— Nie, matka mu umarła... Mnie tylko ma jednę.

— Biedne dziecko!... Cóż to za mekal!

Przez cały ten czas Wiktor nie spuszczał z oka tartynki. Spojrzenie jego pałało dziką chciwością; wzrok jego z konfitur nakładanych na bułkę, biegł na białe drobne ręce Alicji, na jej wychudłą szyję, na całą dziewczęcą smukłą postać, wiedzącą w próżnym oczekiwaniu małżeństwa. Gdyby był z nią sam, z jakąż rokoszą popchnąłby ją jednym zamachem do ściany i odebrał wszystkie tartynki. Młoda dziewczyna zauważyła potężniejszy wzrok chłopca i porozumiewawszy się spojrzeniem z sióstrą, zapytała:

— Czy głodny jesteś, moje dziecko?

— Tak.

— I nie masz wstrętu do konfitur?

— Nie.

— Zatem zgodziłbyś się zjeść dwie tartynki po wyjściu z kąpeli?

— Tak.

— I chciałabyś dużo konfitur, a mało bułki, nieprawdaż?

— Tak.

Alicja śmiała się i żartowała, lecz Wiktor siedział milczący i ponury, z oczami, które pożerały ją i jej tortynki.

(D. c. m.)

damy znaczną ilość sprowadzonej do nas z zagranicy wszelkiego rodzaju wełny pranej, wyczesanej, farbowanej, oraz przędzy w różnych gatunkach. Cyfry urzędowe dają następujący obraz dowozu i wywozu wełny w całym państwie. Przeciętna wartość dowozu w okresie od roku 1884 do 1889 wynosi 122,395,000 rs., wywozu rs. 104,053,000; dowóz przeto jest wyższy od wywozu o 18,342,000 rubli. Główny przedmiot wywozu stanowiła wełna surowa, w dowozie przeważa przędza. Poziom cen wełny krajowej jest zależny w znacznej części od dowozu taniej, lecz lichej wełny zamorskiej czyli kolonialnej, która, zwłaszcza teraz, przy wysokim kursie rubla, mogłaby z czasem wytworzyć niebezpieczną konkurencję. Słusznie więc oddział łódzki towarzystwa popierania przemysłu i handlu proponuje podniesienie cła od grubej surowej wełny z 1 rubla na 2 rs. w złocie od puda, a od wełny sztucznej (przerabianej ze szmat, skrawków, flaneli i kortów) na 3 rs. w złocie. Na rozwój przemysłu przedziałanego w Królestwie Polskiem wpłynęła silnie zamiana opłaty cła z waluty papierowej na złotą i podniesienie cła w r. 1882 (zwłaszcza od przędzy zagranicznej). W roku 1876 istniało u nas 20 przedział z 2,900,000 rs. produkcji rocznej. Ogólna liczba fabryk przerabiających wełnę w samym okręgu łódzkim (gubernia piotrkowska i kaliska) wynosi 277, produkujących rocznie za 26,832,050 rubli. W tym punkcie przeto istnieje największe zapotrzebowanie produktu surowego, nie ulega zaś wątpliwości, że im bardziej zbliżeni będą producenci i konsumenci, tem szybszym stanie się obieg danej produkcji. Do tego właśnie zmierzają projekt p. Dobrzańskiego. Magazyny warszawskie są, zdaniem wnioskodawcy, zbyt oddalone od ogniska przemysłu; nadto uciążliwe formalności, koszty przewozu, pomieszczenia, odbioru, uszczuplają stopniowo klientelę jarmarkową. Z natury rzeczy więc jarmark warszawski cechuje od pewnego czasu systematycznie tendencję zniżkową (w r. z. ceny były znacznie niższe od średnich cen za granicą); wzrasta przytem nadmierne liczbę pośredników, będących dziś prawdziwą plagą jarmarku. Wszystkie te okoliczności skłaniają się jaknajgorzej dla producenta i stawiają go w zależności od przemysłowca, a walka to nierówna, przemysłowiec bowiem obok rozgałęzionych stosunków i gruntownych wiadomości handlowych, ma na zwołanie znaczne kapitały i kredyty, których, jak wiadomo, nie dostaje naszym rolnikom. Wnioskodawca nie odmawia bynajmniej racji bytu jarmarkowi warszawskiemu; jarmark ten, będący dziś najlepszym punktem zbytu do Cesarstwa wełny cienkiej i wysoko cienkiej, powinien być i nadal utrzymany, ale urządzenie drugiego dorocznego jarmarku z siedzibą w Łodzi, w punkcie najdogodniejszym dla głównych odbiorców i przedstawiającym najwięcej widoków swobodnego współzawodnictwa, jest jedynym sposobem wyjścia z dzisiejszych nienormalnych stosunków handlu wełny. W końcu referatu pan D. zaznaczył, że powzięta przezeń myśl zorganizowania jarmarku w Łodzi i urzędzenia tamże pralni chemicznej i sortowni, doznała bardzo przychylnego przyjęcia w sferach przemysłowców łódzkich i może liczyć na materialne poparcie z ich strony. W kwestyi tej dr. Kowalski zauważył, że niepodobna zwracać hodowców w naszym kraju do wełny grubej, jakiej Łódź potrzeba, a to dlatego, że na południu Cesarstwa hodowla ta rozwija się nader szybko w warunkach bardzo łatwych i korzystnych, z któremi konkurować u nas niema możliwości z powodów obszarów i klimatu. Całą sprawę odesłano do komisji, obradującej nad referatem p. Moraczewskiego w kwestyi założenia pralni chemicznej wspólnie siłami producentów. Do komisji tej zaproszono p. Dobrzańskiego i dozwolono zwiększać je siłami, jakie onasama za potrzebne uzna.

× Na jarmarku krzeszczeńskim w Charkowie daje się zauważyć pewne ożywienie w handlu wełną. Przybyli z Moskwy i z Guśli fabrykanci korzystają teraz z okazji, aby powiększyć dośwyd znaczne swe zapasy, skutkiem czego stosunkowo działalności fabryk sukiennych i wełnianych. Z wełny mytej, której zebrano w Charkowie do 10,000 pudów, nie jeszcze prawie nie sprzedano. Wełnę brudną sprzedano po 7 rubli 70 kop. Partję wełny tęgoczej strzyżonej jednej ze znaczniejszych ekonomij sprzedano po cenach jarmarku troickiego.

PIENIĄDZE I KREDYT.

× „Birżewia wiadomości“ donoszą, że dyskonto na petersburskim rynku pieniężnym doszło do niesłychanie niskiego poziomu, gdyż weksle pierwszorzędne dyskontowane są przez jedną z instytucji kredytowych po 3 1/2% rocznie.

× Nadzieje, pokładane w założeniu banku handlowo-przemysłowego w Odesie, zawiodły. Cały zysk czysty, zarob-

iony przez bank w pierwszym roku sprawozdawczym, nie przewyższa 4%.

× Dzienniki petersburskie donoszą, że ministerjum skarbu postanowiło wykupić pozostałe obligacje pięcioprocentowych pożyczek holenderskich z r. 1798 i 1815.

× Towarzystwo popierania przemysłu i handlu w Petersburgu na szeregu posiedzeń rozpatrywać będzie kwestję rewizji przepisów o kantorach bankierskich i wyszukania środków które zapobiegłyby rozmaitym nadużyciom poświadczanym przez kantory. Po ukończeniu swoich prac, towarzystwo złoży ministrowi skarbu odpowiedni memoriał.

PRZEMYSŁ.

× W Moskwie utworzyło się towarzystwo przerabiania na olej odpadków i nasion bawełny środkowo-azjatyckiej. Zadaniem towarzystwa będzie taniością produktu i dostawy współzawodniczyć w Rosyi i za granicą z olejem, wyrabianym z bawełny amerykańskiej.

× W pow. nieżyńskim, czerniobowskiej gubernii, obywatel ziemski p. Z. rozpoczął wyrabianie wina owocowe na większą skalę. Dotychczas wyrabiał on je tylko z malin i jabłek. W ostatnich czasach wino rzeczone pojawiło się we wszystkich handlach w Kijowie, a, jak donosi „Kijewlanin“, jest tak smaczne, że o wiele przewyższa nawet lepsze gatunki wina barsbarskiego i prawdopodobnie wkrótce też znajdzie ono szerokie rozpowszechnienie.

× „Świat“ donosi, że ministerjum dóbr państwa pracuje obecnie nad wygotowaniem nowych środków, zmierzających do uregulowania przemysłu rybnego w Rosyi.

× W Styryi odkryto obfite źródła ropy.

UBEZPIECZENIA.

× Towarzystwo wyrabiania mieszanin ogniowatych Babajewa stara się o uzyskanie pozwolenia na utworzenie nowego towarzystwa ubezpieczeń od ognia pod firmą „Słowianskoje“, w którym budowlę, obrobioną mieszaniną Babajewa, przyjmowane będą z ustępstwem 40% od zwykłych premij. Pomimo to, grupa moskiewskich kapitalistów wniosła do ministerjum spraw wewnętrznych podanie o pozwolenie zorganizowania jeszcze jednego towarzystwa ubezpieczeń „Oficestwo“.

WYKSZTAŁCENIE PRZEMYSŁOWE.

× Wśród projektów reorganizacji wykształcenia technicznego w Rosyi, jak donosi „Grażdanin“, w ministerjum oświaty znajduje się jeden, polegający na zupełnym przekształceniu szkół technicznych i instytucji technologicznych, z zakładów teoretycznych na praktyczne. W tym celu do zakładów tych mają być przyjmowane dzieci w wieku lat dwunastu, pod warunkiem, że po złożeniu egzaminu z kursu dwóch klas szkół realnych, przez sześć lat, do osmnastego roku życia, będą one pracowały praktycznie w warsztatach ślusarskich i mechanicznych przynajmniej po siedem godzin dziennie, a oprócz tego słuchały wykładów teoretycznych w klasach przez dwie godziny co wieczór. W osmnastym roku, po złożeniu egzaminu, chłopcy przechodzą będą na wyższe kursy (studencie) instytucji technologicznej, na których liczba godzin pracy praktycznej będzie zmniejszona do dwóch, ilość zaś godzin wykładów teoretycznych powiększona do sześciu.

× Jeszcze w roku zeszłym przy ministerjum skarbu utworzono komisję z przedstawicieli ministerjów: skarbu, spraw wewnętrznych i oświaty, dla rozpatrzenia sprawy organizacji wychowania szkolnego dzieci klasy fabrycznej. Obecnie, prace tej komisji są już ukończone i doprowadziły do następujących rezultatów: Ażeby nie obciążać właścicieli fabryk znacznymi wydatkami, komisja uznała za możliwe dopuścić, iżby szkoły przy fabrykach i zakładach przemysłowych urządzone były kosztem kilku fabryk niezbyt od siebie oddległych. Wykłady w tego rodzaju szkołach winny być dwójakie: naukowe—z programem szkółek elementarnych i praktyczne, które dawałyby uczniom potrzebne każdemu robotnikowi wiadomości techniczne. W razie jeżeli jedna fabryka nie jest w stanie dostarczyć środków na utrzymanie szkoły i w pobliżu innych fabryk weale niema, to może ona mieć szkołę z jedną tylko klasą początkową.

WYSTAWY.

× Wystawa nasion w Warszawie otwarta będzie w dniu 22 b. m.; deklaracje przyjmowane będą jeszcze przez dni kilka.

× Komitet zarządzający zamkniętą niedawno wszechrosyjskiej wystawy rzemieślniczo-artystycznej pracy kobiet w Petersburgu, postanowił 300 rubli oddane do rozporządzenia komitetu i przeznaczzone na nagrody za najlepsze okazy, obrócić na wydanie premii pieniężnych majstrzyniom warsztatów kobiecych i uczennicom żeńskich szkół zawodowych, które wykonały wystawione roboty. Wysokość każdego premium wyniesie 25 rubli. Rozdawanie nagród wystawowych, których przysądze-

nia jeszcze nie ukończono, nastąpi najwcześniej w pierwszej połowie marca.

Wiadomości ogólne.

Stowarzyszenie spożywcze. W dniu dzisiejszym, o godzinie 5-ej po południu, w sali towarzystwa kredytowego m. Łódź odbędzie się ogólne zebranie członków tutejszego stowarzyszenia spożywczego. Na zebranie to powinni przybyć wszyscy, dla których los stowarzyszenia nie jest zupełnie obojętnym, ma być bowiem rozstrzygnięta kwestya dalszego istnienia instytucji.

Sekcja techniczna. W sobotę dnia 21 b. m., o godzinie 8 wieczór, w lokalu oddziału łódzkiego towarzystwa popierania przemysłu i handlu odbędzie się nadzwyczajne zebranie członków sekcji technicznej, w celu obradowania nad zmianami w statucie i w sprawie parowych, wywołanymi przez nowe o nich przepisy. Wobec ważności przedmiotu obrad pożądanym jest jak najliczniejszy udział członków, a szczególnie inżynierów mechaników, w tem zebraniu.

Wybory. W roku bieżącym przypadają wybory na sejdów gminnych w powiecie łódzkim w dwóch okręgach: II (Rzgów) i III (Bałuty).

Dekonane także będą wybory wójtów na następne trzecielecze w gminach: Brojce, Bruźca, Brus, Dzierżyna, Górki, Nowosolna, Radogoszcz i Rąbień.

Kasę straży ogniolowej ochotniczej w ostatnich czasach zasiliły trzy znaczniejsze sumy, a mianowicie: rs. 100 od towarzystwa akcyjnego L. Geyera, z powodu pożaru w dniu 7 b. m.; rs. 100 od pp. Allarta i s-ki, z powodu pożaru w dniu 9 b. m.; wreszcie rs. 131 kop. 10 od tutejszego stowarzyszenia cyklistów z zabawy na lodzie, urządzonej na korzyść straży w dniu 10 b. m.

Ogródki. Miałem naszymu przybywa nowa miejscowość, w której można będzie spędzać wolne chwile podczas gorących dni. Opuśczonej dziś ogródki, pod lasem przy planie kolejowym, wydzierżawił p. W., który urządził go na wzór ogródków podmiejskich Warszawy.

Osipa w Łodzi. Według wiadomości dostarczonych tutejszemu lekarzowi miejskiemu, od dnia 24 września 1890 roku do 4 b. m. zachorowały w mieście naszym na ospę naturalną 253 osoby, w tej liczbie 66 mężczyzn, 62 kobiety i 125 dzieci; wyzdrowiało 40 męż., 33 kob. i 41 dzieci, razem 114; zmarło 23 męż., 20 kob. i 66 dzieci—razem 109, pozostało chorych 30 osób.

Głodómór z musu. Przed dwoma miesiącami przybył tutaj wyrobnik, Jan Piesiak, w celu wynalezienia sobie zajęcia. W pierwszych dniach wiodło się mu dość szczęśliwie, gdyż otrzymał zajęcie u jednego ze składników tutejszych. Po dwu tygodniach p. zachorował i nie mógł pracować przez kilka dni z rzędu i wszystkie zasoby pieniężne, jakie miał przy sobie, wydał na życie i lekarstwa. Gdy wyzdrowiał, miejsce jego było już zajęte, rozpoczął więc nowe poszukiwania. Tydzień upłynął bez skutku. Ci, u których był na stancyi (także wyrobnicy), odmówili mu pożywienia, gdyż nie zapłacił im już za tydzień. Uprosił ich jednak, że pozwolą mu nocować u siebie. Dwa tygodnie znów minęły, w ciągu których wszystkie starania p. o zarobek były bezskuteczne. Nareszcie pewnego wieczora przyszedł do domu i padł na posłanie, z którego nazajutrz nie mógł się podnieść o własnej sile. Okazało się, że p. w ciągu ostatnich dwu tygodni nie jadł... Zdjęta litością rodzina wyrobników, u której mieszkał, zaopiekowała się nim bezinteresownie, wybawiając go od śmierci głodowej. W tych dniach p. otrzymał miejsce fornała we wsi pobliskiej.

Wyrodną matka. W tych dniach przeprowadzone śledztwo wykryło w Tasynie matkę dziecięcia, które podrzucone w ogródzie tamtejszym, w połowie psy zjadły. Wyrodną matkę aresztowano i osadzono w więzieniu.

Na polowaniu. W tych dniach, około Strykowa, odbywało się polowanie, na którym jeden z myśliwych postąpił w nogę chłopca włosińskiego, należącego do „naganki“. Sprawę na miejscu załatwiono, gdyż rana nie groziła niebezpieczeństwem.

Przejeżdżanie. Wczoraj rano, na ulicy Nowomiejskiej, woźnica niewiadomego nazwiska przejechał Mordkę Głusa, któremu jedno oko przeszło przez nogę, zranivszy ją tylko. Za woźnicą pobięto kilka osób, chcąc go zatrzymać, lecz zdolał uciec.

Wypadki. Onegdaj w nocy, p. Z. idąc do domu ulicą św. Andrzeja, strzelił z rewolweru. Nabój rozszedł rewolwer i odłamki żelaza zraniły p. Z. w rękę i pierś.

Onegdaj, niejaki Wasiak, oczyszczając dół z nieczystości w dziedzinie p. B. przy ulicy Aleksandrowskiej, wpadł do wnętrza i zranił sobie tylną część głowy.

* Szczegółowo opracowany w ministerjum sprawiedliwości projekt uproszczonej procedury w sprawach wytoczonych na podstawie weksli i tak zwanych dokumentów bezporynych, przedstawiony świeżo radzie państwa, wkrótce ma uzyskać sankcję.

* Ministerjum dóbr państwa, zamierza wysłać na Kaukaz w ostatnich dniach lutego, albo w początkach marca, oddzielną komisję specjalistów, w celu uformowania na miejscu komitetów dla walki z szarańczę i niszczenia jej jajeczek. Zwiedzający kraj zakaukaski, komisja pojedzie do północnej części Kaukazu, do bagien kubanickich, które mają być osuszone.

* Konsulaty ruskie dostarczyły ministerjum spraw zagranicznych wiadomości o śmiertelności i liczbie urodzeń wśród wychodźców z Rosyi podczas przejazdu ich z Europy do Brazylii. Podług tych wiadomości, w okresie czasu od 26 sierpnia do 9 grudnia r. z. zmarło 200 dzieci i 2 kobiety; liczba urodzeń wynosi 51.

* Powiatu łaskiego donoszą nam, że w okolicy tamtejszej daje się odczuwać brak paszy dla bydła. Najwięcej cierpią z tego powodu włosińskie, muszą bowiem płacić za paszę gotówką pożyczoną u lichwiarzy. Brak paszy powstał stąd, że włosińskie sprzedali jej za dużo, nie obliczywszy dobrze, ile potrzebowabą będą na własny użytek.

Warszawa.

Na posiedzeniu członków towarzystwa łowieckiego w Warszawie odczytano sprawozdanie z działalności rady za czas od ostatniego posiedzenia, zawierające, między innemi, następujące szczegóły: Wyjednano rozporządzenie J. E. generalno-gubernatora, powstrzymujące polowania na kuropatwy i nakazujące karanie wszelkich zabronionych sposobów łowienia zwierzyzny; przedsięwzięto kroki celem wyjednania zamiany fuzji stróżów leśnych na rewolwery; wyznaczono komisję, która ma zająć się opracowaniem regulaminu wystawy broni i przyborów myśliwskich, projektowanej na czerwiec r. b.; postanowiono wyjechać na pp. gubernatorów, aby w przyszłości mogli korzystać z prawa posiadania broni tylko członkowie towarzystwa, lub posiadacze większej własności ziemskiej, podlegającej czasowym przepisom z roku 1871.

Ułożono już warunki gonitwy o nagrodę rs. 1,000, ofiarowaną przez klub myśliwski na pamiątkę 50 cio-letniego istnienia towarzystwa wyścigów konnych w Warszawie. Będzie to wyścig myśliwski dla koni czteroletnich i starszych, na długości 6 wiorst. Pierwszy koń otrzyma rs. 500 i przedmiot wartości rs. 300, drugi przedmiot wartości rs. 200, oraz połowę stawek. Nagroda rozegrana będzie w d. 18 czerwca.

Na stacyi Praga kolei nadwiślańskiej (Pelcowizna) spalił się budynek murowany, zawierający remizę parowozów. Straty obliczają na 150,000 rs.

TETRA I MUZYKA.

* Dziś wieczór w sali koncertowej nasyłszy Franciszka Ondricek, znakomitego skrzypki. Płynny i urozmaicony program zawiera między innemi koncert D. dur, Paganiniego, którego dotąd, oprócz autora nie odważył się grać publicznie żaden z wirtuozów. Część wokalną koncertu wypełni panna Babińska, śpiewaczka, znana z występów swych na scenie warszawskiej. Ogólnie lubiana „Habanera“ z opery Carmen Bizet'a, zakończy dzisiejszą ucztę artystyczną, która zainteresowała nie tylko grono miłośników muzyki, ale całą publiczność naszego miasta.

* Zapowiedziany na czwartek, 19 b. m., benefis pani Antoniny Bronikowskiej, odroczone, ponieważ na wystawienie wybranej na ten cel nowej operetki potrzeba więcej czasu. Natomiast wystawiona będzie w tymże dniu komedia w 5-ciu aktach „Rece czarodziejskie“ (Le doigts de fée), Scribego i Legouv'e, na benefis pani Maryi Janowskiej.

ROZMAITOŚCI.

* **Wystawa w Madrycie.** Z okazji uroczystego obchodzenia rocznicy czterechsetnej odkrycia Ameryki przez Kolumba, rząd hiszpański postanowił zorganizować w Madrycie wystawę wszechświatową, która ma być otwartą w dniu 12 września 1892 roku. Wystawa powyższa, mająca się zajmować tylko archeologią i historią Ameryki, stosownie do tego planu przyjmowane będą jedynie takie przedmioty, które bądź charakteryzują położenie ludów Ameryki podczas odkrycia tej części świata i pierwszego osiedlenia się w niej europejczyków, bądź uplastycznia początek i postępy rozwoju cywilizacji amerykańskiej. Do wszystkich korporacji naukowych i osób prywatnych, które projekt powyższy zainteresować może, rząd hiszpański rozsyła zaproszenia do przyjęcia czynnego udziału w wystawie przez dostarczenie przedmiotów odpowiadających jej programowi. Godnem jest uwagi, iż rząd hiszpański dla podniesienia wspaniałości obchodu, zamierza przez wystawę wzmacniać, urządzić cały szereg zabaw uroczystych, mających się odbyć w Madrycie, Palosie i Huelwie jednocześnie z dziewiątym kongresem amerykologów,

Pasaż Meyera gdzie fotografia
 B. Wilkoszewskiego.
 236—50

Teatr Łódzki.

VICTORIA.

W niedzielę, d. 15 lutego 1891

Teściowa

(BELLE MAMAN).

Komedia w 3 aktach, przez W. Sardou i Rajmunda Deslandes, tłumaczona z francuskiego.

OSOBY:

Thévenot	p. Janowski
Bondino	p. Popławski
Renard	p. Staszewski
Bérard	p. M. Trapszo
Davenay	p. Jarszewski
Hr. de Barsac	p. Dobrzański
Rosamonde	p. Staszewski
Bertot	p. Danilewski
Richardin	p. Zdzieszński
Komendant Panlot	p. Winkler
Ademar, syn jego	p. A. Olazewski
Berequin	p. Gorkowski
Dependent	p. Bartoszewski
Pani Noirel	p. Bisen-Janowska
Zuzanna	p-na Morska
Pani Filoché	p-ni A. Trapszo
Eufemia	p-na Trapszo
Pani Rosamonde	p-ni Staszewska
Dama	pna Meszczerska
Olimpia	pna Pichor
Służąca	p-na Rawicz
Wiktor	p. Zaborski
Józef	p. Szymborski
Agent	p. Wirgiliusz
Służący	p. Ceremurzyński
Dependent drugi	p. Chyrczakowski
Kuchmistrz	p. Romau

[Rzecz dzieje się w Paryżu.

CYRK Amerykański J. THOMPSONA.

Dziś w niedzielę d. 15 lutego 1891

2 świateczne wielkie przedstawienia

1 o 4-ej po poł. jedno dziecko bezplatnie, 2 o g. 8 wiec i walka zapasnicza między siliaczem - kłownem p. Walter i mieszkaniec m. Łodzi panem Forketem, oprócz tego występ w obydwojch przedstawieniach dyrektora p. Thompsona z 7 słoniami i wielu innych nowych artystów. W poniedziałek 1 występ w cyrku pana i pani WALTON z swoimi tresowanymi 15 psami, 4 konny i 4 małpy. Bliższe szczegóły w afiszach. Początek o g. 8 wieczorem. Z szacunkiem Dyrektor cyrku J. THOMPSON.

315-1

Sala Koncertowa.

W NIEDZIELĘ, d. 15 lutego 1891 r.

Jedyny Koncert

austryackiego cesarskiego muzyka nadwornego, skrzypka

Franciszka Ondricek

przy współudziale śpiewaczki

p. Babińskiej.

Sprzedż biletów rozpocznie się w środę d. 11 lutego w składzie papieru J. Petersillego.

Programy przy kasie 287-5

Правление Общества потребителей въ г. Лодзи.

Доводить до сведения Гг. Членовъ, что 3 (15) сего февраля въ 5 часовъ вечера въ залъ засѣданій Городскаго Кредитнаго Общества назначено общее собрание членовъ общества. Въ виду важности вопросовъ Правление проситъ принять участие въ этомъ собраніи.

Зарядъ Стowарышения Спожyвчегo в Лодзи.

Podaje do wiadomości W.W.Panów Członków Stowarzyszenia, iż w d. 3 (15) lutego r. b. o godzinie 5 po południu odbędzie się w Towarzystwie Kredytowem zebranie ogólne członków tegoż stowarzyszenia. Z powodu ważności mających się rozstrzygnąć kwestyi, Zarząd uprasza W.W.Panów Członków o możebnie najliczniejszy udział Teliwtkowem zebraniu. 286-2

Do wiadomości J.W.P. fabrykantów m. Łodzi i okolic uprzejmie podaje, że

integratornie

moja, jako też i fabrykę pudełek, książek do prob, książek buchaltaryjnych i t. p. zaopatrzylem we wszelkie nowości wchodzące w zakres mej działalności. Łaskawie mi powierzcie zlecenia wypełnianiu przedko, akuracie i po niebywałych niskich cenach. Polecam się łaskawym względem i pozostaję z poważaniem

J. Ch. Wiszogradzki

Łódź, ulica Zawadzka № 437, dom M. Bajbusa.

2450-12-1

Wydawca Stefan Kossuth. — Redaktor Bolesław Knichowiecki

Дозволено Цензурою 3 Февраля 1891 г.

W drukarni „Dziennika Łódzkiego”.

Materyaly meblowe

MAGASIN de MOSCOU

Oddział detaliczny składu hurtowego

HERCENBERGA I RAPPEPORTA

poleca

Świeżo otrzymane towary wełniane zagraniczne. Nouveautés! Materyaly wełniane czarne w wielkim wyborze, Krepa angielska na żałobne welony.

Bogato zaopatrzony

w płótna jarosławskie i materyaly bawełniane z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagranicznych.

Sprzedaż podług cennika.

Ceny stałe.

Koldry sławuckie, pluszowe, watawone i plaidy podróżne.

FABRYKA PIECÓW Rudolfa Scholz

poleca swe wyroby

Emaliowane białe gładkie, stare, niemieckie, w jednym i w kilku kolorach, majolikowe piece i kominki także z wypalanymi prawdziwymi złoceńiami.

Skład zaopatrzony jest bogato w najnowsze i najwspanialsze wzory niklowych, galwanizowanych i brązowanych ekranów, przyborów do ognia, postumentów do tych przyborów, skrzynek na węgiel, postumentów do parasoli i wieszadeł

Sprzedaż odbywa się w sklepie pana Adolfa Rosenthala, Piotrkowska 269, filia vis-a-vis Grand-Hotelu, gdzie znajdują się także modele pieców i skład wzorów kafl majolikowych.

112-15-1

Herzenberg i Israelsohn, Łódź

23.

PIOTRKOWSKA

23.

Największy wybór nowości francuskich, angielskich, saskich i ruskich materyalów na suknie.

BARDZO WIELKI ZAPAS PIERWSZORZĘDNYCH

plócien, bielizny stołowej, ręczników, towaru białego, dywanów, chodników, materyalów na pokrycia mebli, firanek, stor, kolder etc.

Doskonale zaopatrzony skład dla zakupów

CAŁYCH WYPRAW

Na nadchodzący sezon wiosenny codziennie napływają świeże nowości.

Usługa rzetelna. Ceny jak najniższe, lecz absolutnie stałe.

143-10-1

Najlepszą Specyjalnie do rosolu i zup przygotowaną

włoszczyznę suszoną funt po kop. 60

Włoszczyznę suszoną „Julienne” funt 48 kop. w Sulejowie. Suszony szpinak, szczaw, karotte, poleca fabryka „SUSZ” gub. Piotrkowska. Włoszczyzna suszona fabryki „Susz” jako składająca się wyłącznie z jarzyn do rosolu i zup, używanych bez domieszki taniach jarzyn, to jest respy, kartofli i t.p. jest jedynym produktem suszonym w zupełności nieniekłym zastępnym, lecz w dobroci przewyższającym surowe warzywa.

Zamówienia przyjmuje fabryka i wysyła koleją lub pocztą: w Łodzi Marya Zasacka, ulica Średnia № 538. Oprócz tego w następujących handlach dostać można: M. Sprzączkowski firma Orłow, ul. Piotrkowska, W. Klucaczewski, J. B. Wężyk, Nowy-Rynek, E. Dietrich, ul. Średnia. Stowarzyszenie Spożywcze, dom Abła, J. Pfeiffer, ul. Nawrot, F. Karwowski, ulica Konstantynowska, „F. Karbow-nickiego skład win” i w wielu innych handlach kolonialnych i owocniarich.

122-1-1

PAPIEROSY

NORMA

Braci Polakiewicz

10 sztuk 10 kop.

znakomicie ulepszone i wyrobione z tytoniu tureckiego, pochodzącego ze zbioru 1889 r., który jak wiadomo, pod względem dobroci należy do najpomyślniejszych w ostatnim dziesięcioleciu.

N.B. Uprasza się o łaskawe zwrócenie uwagi, przy nabywaniu naszych wyrobów, na firmę i etykiety nasze, które obecnie podrabiają się przez rozmaite fabryki, głównie zaś przez jedną z fabryk petersburskich.

205-10

KIOSK DĘBOWY

szesnastokątny, z szymbami lustrzanymi, pięknie zrobiony, na wystawę jakichkolwiek przedmiotów, jest do sprzedania.

Dolna część jest wysoka 125, średnica 140, górna część wysoka 200, średnica 90 centymetrów. Bliższa wiadomość w sklepie F. Wierzbicki & Co. w Warszawie, ulica Trębacka 4.

298-3-1

wielka zabawa na lodzie w Helenowie

Od godziny 2-ej po południu

KONCERT podwójny

Wieczorem czarodziejskie oświetlenie elektrycznością, lampionami różnobarwnymi i ogniami bengalskimi.

Wejście kop. 40. Uczniowie i dzieci 20 kop.

294-0.

Pracownia SUKIEN i okryć damskich przy ulicy Wólczańskiej róg Bena-dykta № 31, drugie piętro. Wyko-nywa wszelkie zamówienia akuratai i po cenach umiarkowanych.

Z uszanowaniem

C. ZAWADZKA.

271-3

Wielkie przesilenie!

W New-Yorku i Londynie nie pozostało bez skutku i dla kontynentu europejskiego zniszczo jedną z fabryk wyrobów srebrnych do sprzedania całego zapasu towaru na zwrotem jedynie kosztów robocizny. Jestem upoważniony do przeprowadzenia tej sprzedaży.

Sprzedaje zatem każdemu, bądź zamożnemu bądź ubogiemu, poniżej wyszczególnione przedmioty, za nadstaniem tylko rs. 7:

- 6 szt. wyborowych noży stołowych z prawdziwie angielską klingą,
- 6 szt. amerykań. patent. widelec srebrnych z jednej sztuki,
- 6 szt. amerykań. patent. łyżek stołowych srebrnych,
- 12 szt. amerykań. patent. łyżeczek do kawy srebrnych,
- 1 szt. ameryk. patent. srebrna czepczaka do sosu,
- 1 szt. ameryk. patent. srebrna czepczaka do mleka,
- 3 szt. ameryk. podstawek Victoria,
- 2 szt. efekownych lichtarzy stołowych,
- 1 szt. sitko do herbaty,
- 1 szt. sitko do cukru,
- 42 sztuki razem.

Wszystkie wymienione wyżej przedmioty kosztowały dawniej 40 rs. i obecnie po minimalnej cenie rubli 7 są do odstepienia. Amerykańskie srebro patentowane jest maszynowe, z białego metalu, zachowującego białosć swą w przeciągu lat 25, co jest gwarantowane. Jako dowód, że ogłoszenie to nie jest błagą, oświadczam publicznie, że każdemu, kto z towaru nie będzie zadowolony, obowiązuję się zwrócić pieniędże.

Wszystkie towary następują zaraz po odbiorze pieniędzy.

Agenturze P. Periberg'a

zjednoczonych fabryk wyrobów ze srebra patentowanego amerykańskiego WIEDEŃ, 11 Rembrandtstrasse, 33.

Szczególniej poleca się należący do tego kompletu proszek do czyszczenia 1 pudełko łącznie z opisem użycia 15 kop.

Porto i cło wynosi tylko 2 ruble, które odpisać się przy odbiorze prosyki.

59-16-

POSZUKUJE się

dużego pokoju

z osobnym wejściem i całodziennym utrzymaniem od 1 kwietnia, dla nauczycielki. Oferty w Administracji „Dziennika” pod lit. E.S.

291-3

Zgubiono paszport,

wydany przez powiat Łódzki na imię Aleksandra Psarskiego.

Łaskawy znalazca raczy złożyć takowy w magistracie. 314

Poszukuje się

12 konną parową maszynę w dobrym stanie nowego systemu. Wiadomość u Seweryna Neumarka, ulica Nowomiejska, dom Dobranie-kich, № 232. 269-3

Дозинская Фабричная жел-зная дорога

Всѣхъ должныхъ запискии товарополучателя X. Педербаума, объ утерѣ дубликата на-кладной Мѣховъ-Лодзь за № 8482 отъ 18 Января 1891 г., Управление Лодзинской Фабричной желѣзной дороги сѣмъ обя-зываетъ, что упомянутый дубликатъ на-кладной считаеа недействительнымъ. 302-3